

VBBN Enschede betreft 'Koetshuis'

Ab Kuypers

'Ja, eindelijk, op deze prachtige dag en op deze prachtige plek zijn we dan bij elkaar voor de opening van ons nieuwe verenigingsgebouw. Het was een lange weg voordat het zover was,' aldus de welkomstwoorden van toen nog voorzitter Jasper Latté. Twee weken later, op dezelfde prachtige plek, maar op een beduidend minder prachtige dag breng ik een bezoekje aan 'Het Koetshuis', het nieuwe verenigingsgebouw van de subvereniging Enschede van de VBBN. Een stukje geschiedenis en een primeur, aangevuld met veel 'drama' zijn de hoofdingrediënten van mijn verslag van een verregende zondagmiddag.

De bijna 90-jarige imkersvereniging Enschede bezit al sinds de vijftiger jaren een stal in het Ledeboerpark. Na twee eerdere verbouwingen en uitbreidingen stond er enkele jaren geleden wederom zo'n klus op het programma. Deze laatste plannen, zes jaar geleden ontstaan, vormden uiteindelijk de basis voor het nieuwe onderkomen voor de vereniging. Het voormalige Koetshuis in het Ledeboerpark, in eigendom van de gemeente, is sinds juli 1998 het unieke verenigingsgebouw voor de immer actieve imkersvereniging. Dat het allemaal een beetje lang heeft geduurd heeft te maken met onaangename tegenslagen en aangename wendingen. Al met al werd het een zaak van lange adem. De uitkomst echter zal in de tijd alle tegenslag doen vergeten.

Wendingen

Het oorspronkelijke plan bevatte onder andere een uitbreiding van de bestaande ruimte. Dit nu juist werd door de gemeente afgewezen. Dat was de eerste domper. Niet alleen was er een behoefte ontstaan aan meer opslagruimte voor de diverse eigendommen, tevens was er de situatie ontstaan dat men de vele bezoekers niet meer naar behoren kon ontvangen. Het was Eric Bestebroer van de milieudienst van de gemeente Enschede, die met het voorstel kwam het Koetshuis te gaan inrichten als verenigingsonderkomen. Het gebouw stond als gemeentelijk monument al geruime tijd leeg en verkeerde in slechte staat. Helaas heeft hij door zijn plotseling overlijden het eindresultaat niet meer mogen meemaken. De inmiddels ingestelde bouwcommissie nam met groot enthousiasme de te klaren klus onder handen.

Er werden ontwerpen gemaakt, sponsors gezocht, een architect gevonden, kortom, het echte werk kon beginnen. Zeker toen de diverse gemeentelijke commissies hun fiat gaven aan de voorstellen en een gebruiksovereenkomst met de gemeente kon worden afgesloten. 'En toen begon een periode die wel een gebed zonder einde leek,' herinnert Jasper Latté aan het moeizaam verlopen proces.

Zelfwerkzaamheid

Voor de uitvoering van de verbouwing was contact gelegd met de stichting 'het Schip', die met moeilijk opvoedbare jongeren de verbouwingen zou gaan uitvoeren. Voor een dergelijk project had genoemde stichting voldoende geld in huis, dus wat leek mooier dan aldus aan de slag te gaan. Jasper Latté: 'Winter '95, voorjaar '96 zat er maar geen schot in. Men bleek de klus niet aan te kunnen. In mei van '96 kwam het voorstel om de ingrijpende bouwkundige klussen door een aannemer te laten uitvoeren. Maar ook het kleinere werk schoot niet op. Afspraken werden niet nagekomen.' het bestuur besloot de samenwerking met 'het Schip' te beëindigen.

De situatie van dat moment, verwoord door Jasper Latté: 'We zaten inmiddels met een groot project waar half aan was begonnen. We besloten op eigen kracht verder te gaan en er een langetermijnproject van te maken. In augustus gingen we met vereende krachten puinruimen.'

Zo hebben tegenslag en voorspoed elkaar gedurende zes jaar afgewisseld met uiteindelijk een uitkomst waarop men meer dan trots mag zijn.

Voorlichting bijhouden Foto: Ab Kuypers

Monument

Op een Twentse historische plaats, het Ledeboerpark te Enschede, een monument in gemeentelijk eigendom, dat herinnert aan de textielbaronnen die hier zolang de dienst hebben uitgemaakt, bezit de 'bijenhoudersvereniging Enschede' nu een uniek gebouw. Is er intern heel veel verbouwd, aan het uiterlijk van het oorspronkelijke Koetshuis is weinig veranderd. Slechts één buitenmuur mocht worden opengebroken, dit voor het uitvliegen van de bijenvolken. In het Koetshuis bevindt zich immers een door glazen wanden afgescheiden bijenstal. Bezoekers kunnen, veilig voor bijensteken, de werkzaamheden van imkers op de voet volgen. Een ruime ontvangstruimte biedt de mogelijkheid grote groepen bezoekers te ontvangen. In de royale keuken/slingerruimte is het goed werken.

238 Een invalidentoilet heeft de toegankelijkheid van dit gebouw optimaal gemaakt. Een groot magazijn tot slot geeft de vereniging de mogelijkheid al hun materiaal, waaronder een demontabele kraam voor voorlichtingsactiviteiten op te slaan. Van de bijenvolken die in de stal staan opgesteld zijn er vier bestemd voor de cursussen die hier jaarlijks worden georganiseerd. De overige tien volken moeten vooral voor honingproductie zorgen. 'Doordat we in deze locatie met meer kosten zitten is de opbrengst uit honingverkoop een goede aanvulling op ons budget,' aldus Jasper Latté. 'Deze volken worden door een vast team van drie van onze leden beheerd.'

Een primeur

Bij de opening van het nieuwe gebouw heeft een aantal leden gemeend iets aan hun vereniging te moeten schenken. Een geldinzameling zorgde ervoor dat er een groot keramieken kunstwerk in de gevel kon worden aangebracht. Misschien een nog grotere verrassing kwam van het erelid Nico van Daalen. 'Een bijzonder mens,' zegt Jasper Latté. 'Nico is oud-bijenteeltleraar en in de lange loop der jaren nestor geworden voor veel van onze leden. Altijd staat hij klaar voor wie om zijn hulp vraagt. Hij vond, dat hij ons iets moest schenken.'

Het cadeau van Nico van Daalen werd een primeur voor Nederland: de 'Neue Honigerutemaschine'. Ofwel een nieuwe manier van honingslingeren. Na een uitgebreide uitleg en een korte demonstratie van dit apparaat, neem ik afscheid van mijn gastheer. Het Koetshuis en zeker de nieuwe 'honingslinger' zijn, ook voor u natuurlijk, iedere zondagmiddag te bekijken.

Oosterhouts bijengilde 5 oktober in Waku-Waku

In juni van dit jaar zijn in de omgeving van de bijenstal van het Oosterhouts Bijengilde aan De Buurstede opnamen gemaakt voor het populaire televisieprogramma Waku-Waku.

Presentator Siebrand was vooral geïnteresseerd in de Jeugdcursus Imkeren die al voor het vijfde achtereenvolgende jaar door het Gilde wordt georganiseerd. Aangezien het die ochtend rond negen uur inktzwart werd en het even later pijpenstelen regende, waren de omstandigheden om in de bijen te gaan werken verre van rooskleurig. Dapper zetten Siebrand, de regisseur en de cameramensen speciale bijenkappen op, wat de nodige hilariteit opleverde... de cameraman met die grote neus zou toch wel gestoken worden, ondanks de bijenkap!

Een drietal jeugdcursisten hebben toen Siebrand eerst wat 'bij'-gepraat, waarna de echte opnamen konden starten. Eerst werd een kijkje genomen rondom een demonstratiekast, waarin de gemerkte koningin - netjes achter glas - snel gevonden werd. Ook werden dansende bijen waargenomen. Daarna begon het échte werk; een beroker werd door de jeugdcursisten aangemaakt teneinde de bijen rustig te krijgen; dit lukte heel aardig, want tijdens het filmen van het werk in de bijen werd niemand - ook onze cameraman niet - gestoken.

Als toetje werd een raam met honing bekeken waarbij een der cursisten vertelde hoe je honingcellen moet ontzegelen en uiteindelijk de honing moet slingeren. Nadat de cameraman nog enkele opnamen nam van de schitterende omgeving waarin de stal zich bevindt, gingen de pakken uit en haalde iedereen opgelucht adem. Eén ding is zeker: Siebrand is nu helemaal BIJ!

Het Oosterhouts Bijengilde en de hoofdrolspelers kijken nu gespannen uit naar de uitzending, die op maandag 5 oktober zal plaatsvinden.

Voor informatie: H. Stadhouders, 0162-429802.